

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XVI. évfolyam | 4. szám | 2018. december

Karácsonyi köszöntő

Müller Péter szavaival köszöntöm nagy szeretettel Önöket:

Nézz fel az égre! Lélegezz be néhányszor, jó mélyen. Gondolj arra – csak egy pillanatra –, hogy Csodában élsz, és benned is csoda van.

A legbensőségesebb ünnepünkhöz közeledve, mely hivatalosan is a szeretetét, kérдем Önöket: Valóban létezik a csoda?

Igen, a karácsony csodája! Amire várunk, és ami beteljesedik, de ez a csoda nem színes szalagokkal átkötve, dobozban rejlik. Nem feldíszített fenyőfa alatt

halljuk a vidám kacagást. Mikor felidézzük a régi karácsonyokat, rájövünk, hogy kis apróságok adják a legbensőségesebb boldogságot, mert a legapróbb családi hagyományok szülik a legdrágább emlékeket. Valójában mi is a karácsony lényege? Könnyű rá a válasz: a szeretet! De vajon ez csak egy szó, amelyet kötelességszerűen vágunk rá erre a kérdésre, vagy meg tudjuk tölteni valódi tartalommal, meg tudjuk élni az érzést? Érdemes átgondolni, mit is várunk a karácsonytól, mi az, amitől az ünnep az ünnep, amitől igazi a karácsony. Egy gyönyörű, meghitt, bensőséges ünnep,

találjuk. Ezt a csodát másutt kell keresni, másutt kell találni. Ez a csoda kedves szavakban, őszinte, szívből jövő kívánságokban, szerető érzésben érkezik. Békességben, jóakarattal és köszönettel élni – ez a karácsony igazi szelleme, igazi csodája, amiben mindannyian hiszünk, és tudjuk, csodák nélkül ugyan lehet, de nem érdemes élni. Karácsony! Szenteste! Mennyi emlék, mennyi érzés, édes gyermekkori képek, meghitt pillanatok! Ha visszaemlékezünk, újra érezzük az illatokat, látjuk a fényeket,

amely készülődés és várakozás, gyertyafény, fahéj- és fenyőillat. A karácsony megéléséhez hozzátartozik a csend, a pihenés, a szereteteinknek nyújtott idő. Egy kis odafigyeléssel, empátiával és sok-sok szeretettel meg lehet teremteni az ünnepi hangulatot. Ez az a nap, amely kiemel a hétköznapiakból, hisz van mit várni, tervezgetni, készülődni, előre örülni annak, hogy lesz néhány nap, amikor csak a szereteteinkkel foglalkozhatunk, pihenhetünk és ünnepelhetünk. Ne hagyjuk, hogy az elanyagiasodott világ

TARTALOM

- Karácsonyi köszöntő..... 1–2
- Önkormányzati hírek..... 3
- Felhívás sírhelymegváltásra 3
- Könyvbemutatóval ünnepelte 30 éves jubileumát a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület 4–5
- Szüreti jástóház 6
- A könyvtár hírei 6–7
- Bemutatjuk az evangélikus egyházközség lelkészeit 8
- Új lelkipástort is köszönhetünk..... 9
- Sylvester János érdeméremet adományozott Sárvár Város Önkormányzata Varga Máriának 9
- Házassági évfordulókat köszöntöttünk..... 10
- 50 éve boldogságban, szegénységben, egészségben, betegségben..... 10
- Óvodai pillanatképek..... 11
- Sitke az első világháborúban 12
- Minden helynek megvan a maga története..... 13–14
- Merengés 14
- Mi újság a futbalcsapat háza táján? 15
- Sitke csapata nyerte a Vas Megyei III. osztályú Sakk Csapatbajnokságot .. 16
- Őszi bajnok a sitkei tekecsapat 16

Karácsonyi köszöntő

elvegye ennek a csodálatos ünnepnek a varázsát, meghittségét.

Nem könnyű felnőttként újra átélni a csodát, de ha nincsenek kívánságaink, nincsenek vágyaink, akkor a beteljesedésben sem reménykedhetünk. Vajon

Mik lehetnek lelki megtartó erőink? Talán éppen ezért van szükségünk felnőttként is meglepetésekre, mert ha mi magunk nem kerülünk varázslatos hangulatba, akkor nem fogjuk megteremteni a gyermekünk számára sem.

dességet hordoz, öröm és boldogság tölti be szívünket. Éljük át közösen a szeretni tudás boldogságát, várjuk közösen a csodát, hogy gyermekeink felnőve megőrizték az ünnep különlegességét, varázslatos szépségét, mesés hangulatát!

hogyan találjuk meg benső békénket, amikor állandóan újabb és újabb nehézségekkel találjuk szembe magunkat?

Karácsonyest nem csak egy ünnep, ez az az érzés, amely összetartja az időt. Világossága szeretetet, békességet, csen-

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok!

Morgós István, Sitke község polgármestere

Öltöztess díszbe lelkedet!

Frissen ébredek ma reggel, szépen vetem be ágyamat, gondosan fűzöm cipőmet, szertartásos a mozdulat.

Ármánynak nincs helye nálunk, nem rejti se fiók, se sarok, nyitott ajtónál örködnek, vigyáznak ránk az angyalok.

Vidáman lebben a függöny, vázában virágzó faág, kedvesen szólunk egymáshoz, buzgóbban suttogunk imát.

Másként ülünk az asztalnál, szebben fogjuk a kanalat, áhítattal emelünk magasba borral telt talpas poharat.

Van, aki ma is mosogat, gyöngyök csillognak két kezén, tányér lubickol habokban simító, lágy víz tetején.

Illatok, fények vidítanak, az élet magához ölel; amilyen hangon kérdezed, ünneped olyannal felel.

Öltöztess díszbe lelkedet várva várt öröm-ünnepen, ne feledd vidámságodat viselni kedden, pénteken.

Csider Sándor

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete szeptember, október havi képviselő-testületi ülésein módosításra került az önkormányzat 2018. évi költségvetési rendelete, valamint a köztemetőkről és a

temetkezés rendjéről szóló önkormányzati rendelet.

A képviselő-testület jóváhagyta a víziközmű-szolgáltatás ágazatonkénti gördülő fejlesztési tervét, valamint az önkormányzat 2018. I. félévi költségvetési gazdál-

kodásáról szóló beszámolót. Módosításra került az önkormányzat 2018. évi közbeszerzési terve. A képviselő-testület döntött a Magyar Labdarúgó Szövetség országos pályaeépítési programja keretében műfüves kispálya

megvalósítására kiírt pályázat benyújtásáról, továbbá a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat 2019. évi fordulójához történő csatlakozásról.

Fider-Lok Ildikó

Elkészült a Bassiana utca aszfaltozása is

Felhívás sírhelymegváltásra

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testületének a köztemetőkről és a temetkezés rendjéről szóló 13/2005. (V. 30.) számú önkormányzati rendeletének 9/A. §-a alapján [...]

(2) A volt evangélikus temetőben lévő sírhelyek esetén a melléklet szerinti sírhelymegváltási díj megfizetésére az alábbiak szerint kerül sor:

a) a rendelet melléklete szerinti sírhelymegváltási díj megfizetése azon sírhelyek esetében, amelyeknél 1993. január 1-jét megelőzően került sor az utolsó temetésre vagy rátemetésre 2018. december 1-jével esedékes;

b) az a) pont alá nem tartozó sírhelyek esetében a rendelet melléklete szerinti sírhelymegváltási díj megfizetése abban a naptári évben lesz esedékes, amikor az utolsó temetés vagy rátemetés az adott naptári évet megelőző 25 évnél régebben történt.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően rátemetés vagy kettes sírhely második sírhelyébe történő temetés esetén a sírhely megváltási díj az eltemetéssel esedékessé válik.

(4) Ellenkező bizonyításig a (2) bekezdés a) pontja szerinti sírhelyeknek kell tekinteni azokat a sírhelyeket is, amelyeknél a rendelkezésre álló nyilvántartásból az eltemetés éve nem ismerhető meg.

Sírhely megváltási díjak:

Egyes sírhely	25 évre	2.000,- Ft
Kettes sírhely	25 évre	3.000,- Ft
Urnasírhely	25 évre	2.000,- Ft

Kérjük az elhunytak hozzátartozóit, hogy váltsák újra a sírhelyeket, amennyiben a fent jelzett 25 év letelt. Fenti összeget Sitke község költségvetési elszámolási számlájára kell befizetni. A befizetéshez csekkek a polgármesteri hivatalban igényelhetők.

Könyvbemutatóval ünnepelte 30 éves jubileumát a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület idén ünnepli megalakulásának 30. évfordulóját. A jubileum alkalmából egy könyv is kiadásra került, amelyet családi hangulatú ünnepi közgyűlés keretében mutatott be az egyesület elnöksége a falubeliek számára. A kőfalak összekötnék című könyv nem csupán a rockfesztiválok történetét mutatja be, minden részletében rólunk, sitkeiekről szól.

Múltidézéssel kezdődött az egyesület jubileumi közgyűlése. Kovács Ferenc elnök és Morgós István polgármester köszöntő szavai után Balázs Fecó Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas énekes, zeneszerző, az egyesület örökös tiszteletbeli elnöke tekintett vissza az 1980-as évek eseményeire, a sitkei sikersztori kezdetére.

Felidézte, hogy a véletlen hozta Sitkére. Szállást kerestett, így került Kovács Ferenc fogadójába, és így látta meg a romos sitkei kápolnát több mint három évtizeddel ezelőtt, amikor is megszületett a sitkei koncertek ötlete. A Korál együttes frontembere Kovács Ferencel, Vida Ferencel (a Lord zenekar egykori vezetője) és Kozma Gáborral (a Vas Népe riportere) összefogva megszervezte az első rockkoncertet. 1986-ban elindult az a koncertsorozat, amely lehetővé tette a sitkei Kálvária-kápolna megmentését és többszöri felújítását.

Balázs Fecó, aki a kezdetektől szíven viseli a kápolna sorsát, elmondta, büszkén tekint a három évtized alatt elért fejlődésre. – A kápolna és környezete évről évre csinosodott, és a fesztivál miliője is változott, nagyon jó minőségűek lettek a koncertek. Ilyen háttérrel, ilyen

színpadképpel talán egyetlen másik magyar fesztivál sem rendelkezik. Sitke egy hiteles hely, a fesztivál az élő zenéről szól, szereti a közönség és a zenészek is – hangsúlyozta a tiszteletbeli elnök.

kápolnát, teljes egészében megvalósult. – A több mint 150 éves kápolnánál természetesen időről időre újra kell gondolni és folytatni kell a felújításokat. A legfontosabb feladat most a falak alászigetelése, a nedvesség megszün-

A könyvet Csutor Szilvia mutatta be

Kovács Ferenc, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöke kiemelte, az elmúlt harminc év igazolta, hogy volt értelme létrehozni 1988-ban a szervezetet, ugyanis az alapcél, hogy felújítsák a

tetése lesz – tájékoztatott az elnök, hozzátéve, hogy nem csak a kápolna felújítását köszönhetjük a 30 éve indult kezdeményezésnek. Az egyesületnek ugyanis közösségtremtő ereje van Sitkén.

Balázs Ferenc Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas énekes a könyvbemutatón

Ezt a közösséget, ezt az összefogást hivatott bemutatni az a könyv is, amely a jubileum alkalmából megjelent. A *kőfalak összekötnek* című kötet részben folytatása a 2006-ban íródott *Sitke mindhalálig* című könyvnek, ugyanakkor többet mond elődjénél. Nemcsak a rockfesztiválok történetébe ad betekintést, bemutatja az egyesület széleskörű tevékenységét is.

Morgós István polgármester, az egyesület ügyvezető alelnöke elmondta, fontos céljuk volt megmutatni, hogy az egyesület bevételeit nemcsak a kápolna felújítására, hanem a falu javára, a helyi civil szervezetek és az önkormányzat támogatására is fordítja. A könyvben beszámolnak az egyesület rendezvényeiről, támogatottjairól és kitüntettjeiről is. Emellett arról az összefogásról is, melyet a cím is sugall. Míg Balázs Fecó dalában *kőfalak* állnak az emberek között, addig Sitkén a *kőfalaknak* összekovácsoló erejük van.

Az ünnepi könyvbemutatón részt vett Gróf Lászlóné Erika is, aki ismét nagy munkát vállalt magára a közösség és az egyesület érdekében. Ő volt a könyv írója és főszerkesztője. Erika a bemutató során bepillantást engedett a könyv születésének történetébe.

önzetlenül részt vettek a társadalmi munkában, a szervezésben, vagy akár más módon, például földtulajdonuk felajánlásával járultak hozzá az egyesület, a koncertek sikeréhez.

Kíváncsian forgatták a könyvet a bemutató résztvevői

A könyvben sok személyt, sok vélemény is megismerhetünk. Az interjúk

szerkezet jellemzi, színes oldalak és rengeteg kép teszi még látványosabbá. A fotók többségét Kiss György készítette, de a szerkesztők összegyűjtöttek számos archív képet is.

A könyvben visszaköszön Kiss László szellemisége: „Az igazat írd, ne csak a valót!” A szervezet arra törekedett, hogy hitelesen rögzítse le az utókor számára az egyesület, a sitkei sikertörténet elmúlt harminc esztendejét.

És hogy mit hoz a jövő? Meddig folytatódhat még ez a sikertörténet? Senki sem tudhatja biztosan, de az elnökség tagjai abban bíznak és azért dolgoznak, hogy minél hosszabb ideig tartson. Már javában szervezik a 33. rockfesztivált, és közben remélik, hogy arra a hiteles és családi környezetre, melyet Sitke nyújt, mindig lesz igény.

A szerkesztőség nevében kívánom, hogy ez a vágy beteljesüljön, és a jövőben is legyenek olyan emberek, akik szívügyüknek érzik a kápolna sorsát, önzetlenül tesznek a koncertek, a hagyományok továbbviteléért, a falu hírnevének öregbítéséért.

Gróf Lászlóné kérésre örömmel dedikálta a könyvet a bemutató után

Kiemelte, hogy a kötettel meg akartak emlékezni azokról az emberekről is, akik az elmúlt három évtizedben

nagy részét Tótfalusi Miklós készítette, a kötet korrektúrázása pedig V. Molnár Zoltán szerkesztő úr, a sárvá-

A könyvtár hírei

A Vas megyei KSZR által támogatott programjainkról

MANCS A KÉZBEN – EGY VAGÁNY KÖNYVBEMUTATÓ TÖRTÉNETE

Sitkén is bemutatta Kutyaszív szeretet című új könyvét Horváth Nikolett szombathelyi író, blogger. A lány, akit országsszerte VakVagányként ismernek, ismét bebizonyította, hogy nem torpan meg azoktól az akadályoktól, melyeket az élet gördít elé. Kendőzetlenül és tabuk nélkül mesélt vakságról, betegségről és megpróbáltatásokról, de még hangsúlyosabban a szeretetről, barátokról, hűséges társakról. Köztük Liliről, a vakvezető kutyáról, „akiért érdemes volt megvakulni”.

Niki már első könyvében, az Öröm ABC-ben is teljesen kitarukozott olvasóinak és így tett legújabb kötetében, a Kutyaszív szeretetben is. A kötet, amely „vaulógusokra” oszlik és egy „előugatással” kezdődik, elsősorban Liliről szól, aki több mint 12 éve boldogítja, bosszantja és szolgálja vak gazdáját. Ez a szolgálat azonban nem kötelesség és nem is kényszer. Lili mindezt a legnagyobb természetességgel teszi, szeretetből. A VakVagány lány könyvével leginkább ezt szeretne volna megmutatni az olvasóközönség számára.

Azonban, aki kezébe veszi a könyvet, hamar rájön, hogy Niki valójában ennél

Horváth Nikivel Csutor Szilvia beszélgetett

sokkal többet tesz. Meséljen akár saját, vagy kutyája szemszögéből, Niki azt teszi, ami egy író, egy költő, vagy akár egy művész egyik legnagyobb erénye lehet. Ad, közöl és tanít. Talán nem is tud róla, talán azt hiszi, hogy csupán saját életét írta le. De a sorok között fontos, általános érvényű üzenetet közvetít, intelmeket ad. Olyan témákat feszeget, amely mindannyiunkat érint.

Elválás és elengedés, barátság és megbélyegzés, szeretet, hála, betegség. És a csend, amely legyen bár örömteli vagy kínzó, de jelen van az élet minden mozzanatában, és mindig sokatmondó. Nehéz témák, súlyos gondolatok. De Niki gondoskodik róla, hogy ne vegyük túl drasztikusan. A szombathelyi lány írományából árad az életigenlés, a nehéz helyzeteket is humorral fűszerezi meg.

Kedvességét, közvetlenségét és humorát a sitkei közönség is megtapasztalhatta. A kór nem gyűrte le a lányt, látó és egészséges embereket meghazudtoló bátorsággal és elánnal veti bele magát az életbe. Emelt fővel járja az utcákat, rendszeresen edz, kirándul, imád kerékpározni, de motorozás közben vagy épp drótkötélpályán is találkozhatunk vele. Nem hiába VakVagány.

Niki magával hozta könyve főszeplőjét, Lilit is, akivel nagyon szoros és bensőséges kapcsolat köti össze. Ő az a társ, aki visszaadta a tizenévesen megvakult lánynak az önállóságát és bátorságát. – A vakság korlátait vele együtt győztem le – mondta Niki, aki a sitkei hallgatóság számára elmesélte, hogyan lett az egykor még kajla kiskutyából felelősségteljes vakvezető kutya, és azt is elárulta, hogy miért nem lehet megsimo-

Niki dedikálás közben

gatni, vagy finom falatokkal kínálni Lilit, amikor hám van rajta. A vakvezető kutya bár komoly kiképzésen vett részt, ebtlajdonságait természetesen nem vetkőzte le, és ez

sokszor vezet vicces élethelyzetekhez.

Lili, a gyerekek legnagyobb öröme, most nem volt szolgalatban, így szabad volt a simogatás. Míg a fiatalok a

négylábú dögönyözésével, a felnőttek inkább kétlábú társával voltak elfoglalva. A könyvbemutató után kötetlen beszélgetés kezdődött. Nikit Sitkén is nagy érdeklődés és szeretet

fogadta. A közönség pedig pozitív gondolatokkal és mancs lenyomatú dedikált könyvekkel gazdagodva távozhatott.

Czupor Szilvia

SZÜRETI JÁTSZÓHÁZ

Amióta megszűnt az iskola a faluban, próbálunk minden hónapban legalább egy olyan, gyerekeknek szóló programot tartani, amely összehozza, összekovácsolja a különböző iskolába járó gyerekeket. Szeptemberben mi is lehetett volna ez a program más, mint a szüreti játszóház.

Itt nem csak vidám vetélkedők, trambulín, kézműves foglalkozás várta a gyerekeket, hanem Paprika Jancsi Bábszínházában is jól szórakozhattak. De nem maradhatott el a szőlődarálás, préselés után a finom, édes must kóstoltatása sem. Voltak olyan gyerekek is, akik alig várták, hogy az előadás után pattogjon a futball-labda, és egy jót focizhassanak. A lényeg, hogy mindenki jól érezte magát.

A tarantulaevés nagy sikert aratott

OKTÓBERBEN VIDÁM, ŐSZI SZÜNETI UNALOMŰZŐRE INVITÁLTUK A GYEREKEKET

Szellemkeresés, fogsorfaragás, tarantulaevés, vér- (málnaszörp-) ivás. Ilyen és hasonló programokkal mulattuk az időt, míg meg nem érkezett a Szó és Kép Színpad, akiknek vadvacsorákból összeállított műsorán jól szórakozott mindenki.

A gyerekek nagyon jól szórakoztak a Szó és Kép Színpad műsorán

BENEVEZTÜNK A SÁRVÁRI KÖNYVTÁR ÁLTAL MEGHIRDETETT DETEKTÍVSAROK JÁTÉKBA

A feladatlap kitöltése közben

Gróf Lászlóné

Bemutatjuk az evangélikus egyházközség lelkészeit

A 2018. szeptember 1-től Pethő Attila és Pethő-Udvardi Andrea látja el a lelkési szolgálatot községünkben

Szeretettel köszöntjük a település lakosait! 2018. szeptember 1-től a Sárvári Evangélikus Egyházközség lelkészeinek választott minket. Ezzel egy időben Püspök úr megbízott bennünket a Nagysimonyi Evangélikus Egyházközség helyettes lelkési szolgálatával is, amit Rác Dénes celldömölki lelkész hét éves, lelkiismeretes munkája után vettünk át. A továbbiakban a mi feladatunk lesz a nagysimonyi és sitkei istentiszteleti és egyéb egyházi szolgálatok ellátása, az evangélikus hívek pásztorolása. Bízunk abban, hogy az evangélikus hívek mellett a település vezetőségével és lakosaival is jó kapcsolatot tudunk kialakítani. Az alábbiakban szeretnénk röviden bemutatkozni.

Pethő Attila vagyok, 1980-ban születtem Szombathelyen. Gyermekkoromat javarészt Bükön töltöttem, majd a Pápai Református

Kollégium Gimnáziumában érettségiztem 1998-ban. Ezt követően felvételt nyertem az Evangélikus Hittudományi Egyetemre. A 2002/2003-as tanévben ösztöndíjasként Bécsben tanultam az Universitát Wien protestáns teológiai fakultásán. A Ballassagyarmaton töltött hatodéves gyakorlatot követően 2005-ben szereztem teológus-lelkész diplomát, majd az ordinációt követően egy évig Győrben, a nádorvárosi gyülekezetben végeztem segédlelkési szolgálatot. 2006-ban kezdtem meg PhD-tanulmányaimat az EHE Őszövségi Tanszékén, amely képzési időszak 2010-ben zárult le. Ez idő alatt a 2007/2008-as tanévben a Lutheránus Világszövetség jóvoltából az Universitát Göttingen ösztöndíjas hallgatója voltam. 2011-ben OKJ-s Webmaster tanfolyamot végeztem. 2011-től hét évig az Órimagyarósd-i Evangélikus Egyházköz-

ség megválasztott lelkésze voltam.

Pethő-Udvardi Andreának hívnak, 1983-ban születtem Celldömölkön. 2001 szeptemberében kezdtem meg egyetemi tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus-lelkész szakán. A 2004/2005-ös tanévben a Gustav Adolf Werk ösztöndíjasaként tanulmányokat folytattam Németországban a Lipcsei Egyetem teológiai fakultásán. Egyetemi éveim elején, egy nyári tábor révén kerültem kapcsolatba a Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetséggel (MEVISZ, Bárka-szakszövetség), amely szervezettel foglalkozó élők életét, nyaralását segíti, szervezi. Eleinte segítőként, majd az elnökség tagjaként vettem részt az ott folyó szolgálatban, valamint 10 évig vezettem a szervezet egyik nyári táborát. Hatodéves gyakorlatomat a Sárvári Evangélikus

Gyülekezetben végeztem, majd 2008. július 5-én lelkésszé avattak. 2008 szeptemberében felvételt nyertem az Evangélikus Hittudományi Egyetem Doktori Iskolájának három éves képzésére. Az Őszövség területét érintő kutatási munkám mellett ez idő során folytattam önkéntes lelkési munkámat a MEVISZ közösségében. 2010-ben szereztem diplomát a SOTE mentálhigiénés és szervezetfejlesztő munkatárs szakán. Az itt szerzett tudás meghatározó alapja lett a gyülekezeti lelkészként végzett lelkigondozói szolgálatomnak. 2011-től az Órimagyarósd-i Evangélikus Egyházközségben végeztem szolgálatot először segédlelkészként, majd másodlelkészként.

Férjemmel 2009-ben kötöttünk házasságot. Két gyermeket nevelünk: Klára 2011-ben, Boróka 2013-ban született.

Új lelkipásztort is köszönthetünk

Varju Gábornak hívnak. 1978. január 13-án születtem Sárváron. A szemináriumot 2000-ben kezdtem el és 2006-ban végeztem. Dr. Konkoly István egykori szombathelyi megyéspüspök szentelt fel 2006-ban a szombathelyi székesegyházban. Most már lelkipásztori tevékenységem 13. évét töltöm. Ezalatt a 12 év alatt több állomáshelyen is megfordultam. Állomáshelyeim a következők voltak: először egy hónapra Pákára kerültem, ezután Dr. Veres András volt megyéspüspökünk Vasvárra helyezett, ahol 3 évet töltöttem el (2006–2009); Vasvárt Körmend követte, ahol csodálatos 11 hónapot szolgáltam (2009–2010); majd Jánosházára kerültem, ahol 3 csodálatos évem volt. Nagyon szerettem a jánosháziakat és a többi 12 falut. Rengeteget kellett dolgozni, de a hívek lelki gazdagodásáért sohasem vonakodtam a munkától. A jánosházi évek után az egyházmegye legjelentősebb plébániájára, a Főplébániára helyezett András püspök, ahol a legcsodálatosabb 5 évet töltöttem el. Nem azért, mert ez a plébánia a központban van, hanem azért,

Varju Gábor atya a házassági évfordulókat köszönti

mert bizonyos önállóság mellett végzhettem lelkipásztori hivatásomat, mert a volt főnököm egy ideig az egyházmegye vezetője volt, János püspök megérkezésekor is sok dolga volt a püspökségen. A Főplébánia lelkipásztori el látásának (betegellátás, temetés, felnőtt csoport, szentségimádás, keresztelési megbeszélés stb.) nagy része rám hárult. Az én szememben a székesegyház csak egy plébániatemplom volt, a legfontosabb feladatom pedig a hívek iránti

közvetlenséggel a lelkek szolgálata. Sok tapasztalatot és kegyelmet adott nekem ez az időszak.

Ebben az évben lettem Isten akaratából a gércei plébánia plébános helyettese, akinek az a feladata, hogy a plébánost segítse a lelkipásztori munkában. Ugyanakkor a lelkipásztori munkában Sitkén, Vásárosmiskén és Egyházashetyén bizonyos szabadságot élvezve a plébánossal együttműködve végezze tevékenységét. Az a lelkesedés és közvetlenség, amivel a Főplébánián végeztem szolgálatomat, most is megvan bennem, sőt egyre inkább növekszik. Igyekszem lelkiismeretem és tehetségem szerint végzni a lelkipásztori hivatásomat, hogy mindenkinek a javára váljon. Csak azt ígérhetem, hogy az embernek a szolgálatára leszek ezen a plébánián, és igyekszem mindenben segíteni, amiben csak tudok. Kérem, imádkozzanak értem, hogy mindig meg tudjam őrizni lelkesedésemet, lelki derűmet, és szolgálatkészségemet, hogy lelkipásztori hivatásom mindenki öröme, lelki épülésére és gazdagodására váljék.

Sylvester János érdemérmet adományozott Sárvár Város Önkormányzata Varga Máriának

Sylvester János érdemérmet kapott Sárvár Város Önkormányzatától Varga Mária Gránátalma-díjas népi iparművész, aki csaknem harminc évig vezette a Sárvári Népi Dísztőművészeti Szakkört. Idén ősztől Biró László vette át a szakkör irányítását.

Sárvár Város Önkormányzata a népi dísztőművészet terén több mint négy évtizeden át végzett kiemelkedő színvonalú tevékenységéért, a még fellelhető népi hímzész hagyomány gyűjtésében, feldolgozásában, bemutatásában, terjesztésében való aktív részvételének elis-

meréseként „Sylvester János érdemérem” kitüntetést adományozott Varga Mária számára. A népi iparművész 1976 óta tagja, valamint 1989 óta vezetője a Sárvári Népi Dísztőművészeti Szakkörnek. Az idei évben egészségi állapota miatt átadta a sárvári szakkör vezetését Biró Lászlónak.

A kitüntetést az önkormányzat nevében Kondora István polgármester adta át. Munkássága elismeréseként, valamint 71. születésnapja alkalmából Takács Zoltán Bálint, a Nádasdy Kulturális Központ igazgatója, Kondor János igazgatóhelyettes és Biró László is köszöntötte a szakkör leköszönő vezetőjét.

Varga Mária Kondora István polgármesterrel a díjátadó után

Varga Mária, aki a jövőben is aktív tagja kíván maradni a szakkörnek, a díjat megköszönve elmondta, legfontosabb feladatuk az, hogy a minták felkutatásán keresztül megőrizzék a népi dísztőművészetet az utókor számára.

Ebben a szellemiségben nyújtott át két értékes függőnyt Takács Zoltán Bálint igazgató számára. Az alkotásokat a szakkör korábbi vezetője, Sárly Sándorné készítette, akinek halála után sajnálatosan kevés alkotása maradt fenn. A hagyaték két értékes darabját a jövőben a Nádasdy Ferenc Múzeum őrzi meg.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk, s reméljük, hogy a Sitkei Népi Dísztőművészeti Szakkörnek sokáig lesz lelkes vezetője, s még sokszor lesz alkalmunk újabb és újabb munkáikban gyönyörködni.

Házassági évfordulókat köszöntöttünk

Idén október első szombatján vártuk a művelődési házba a kerek házassági évfordulós párokat. Idén a számuk nem volt magas, csak 16

pár tartozott a meghívottak közé, s ifjú házasként is csak két párt köszönthettünk. Mivel voltak, akik egyéb elfoglaltság miatt nem fogad-

ták el meghívásunkat, így családi légkörben zajlott le az ünnepség, ahol a legtöbb időt, 55 évet együtt töltő házaspárt, Fessler Imrét és

feleségét is köszönthettük. Örültünk annak is, hogy – bár munkahelyi elfoglaltság, betegség miatt – a férjek nem tudtak eljönni, megtisztelték bennünket azzal, hogy legalább a feleségek eljöttek a köszöntőre. Az ünnepi műsor keretén belül Morgós István polgármester köszöntötte az évfordulót tartókat, majd virágot, emléklapot és egy üveg bort adott át részükre. Az ünneplőkre áldást kért Varju Gábor atya, Németh-Vass Bernadett verssel, a citerások énekkel, Csuka Péter és Csukáné Gróf Adrienn pedig egy angolkeringő formációval kedveskedtek a meghívottaknak. Az ünnepség kötetlen beszélgetéssel, egy kis szeretetvendégséggel zárult.

Gróf Lászlóné

50 éve boldogságban, szegénységben, egészségben, betegségben

Beszélgetés Nagy Árpi bácsival és feleségével, Annus nénivel

Minden év őszen falunkban az Önkormányzat köszönti a „kerek” – 5, 10, 15, ...50 éves – házassági évfordulót ünneplő házaspárokat. 2018-ban Nagy Árpi bácsi és felesége, Annus néni 50 éves évfordulójukat ünnepelhették. Ezen alkalomból készült egy kis beszélgetés Velük.

– Mikor ismerkedtek meg? Volt udvarlás?

– Ismertük egymást, hiszen egy faluban laktunk, mégsem gondoltunk egymásra úgy, mint leendő házastársak. Akkoriban az udvarlás is más volt. Édesapám és az Árpi bácsi is kocsis volt, onnét ismerjük jobban egymást. Sokáig nem tartott a „jegyben járás”.

– Mikor volt az esküvő?

1968. április 13-án, húsvétkor volt a templomi esküvő. Nálunk volt otthon a nagy lakodalom.

– Meséljenek az esküvő utáni időkről!

– Az esküvő után a csapásba mentünk lakni a szülőkhöz. Aztán ezt követően elkezdtük az építkezést a Hunyadi utcában. 1969-ben megszületett lányunk, Vali. Őt még a nagyszülőkkel egy házban kezdtük el felnevelni. Aztán 1974-ben készült el a ház,

Gyermeikkel, Valival és Zolival

ahol a mai napig élünk, akkor költöztünk át. Zoli fiunk 1981-ben született. Abban az időben mindenki a térszben dolgozott. Igaz, én nem sokáig, mert a gyerekekkel voltam itthon, az állatokat rendeztem, inkább háztartásbeliként éltem az életem. Voltak disznók, tehenek, a mezőre kellett menni. Árpi bácsi 1997-ben ment el előnyugdíjba, 2000-től meg sajnos betegeskedik.

– Unokák is vannak, ha jól tudom. Beszéljenek róluk egy kicsit!

– Petra unokánk már férjhez ment. Győrben lakik és ott is dolgozik. Kornél informatikát tanul szintén Győrben. De mindig hazajönnek meglátogatni a mamát és a papát.

Köszönöm szépen a beszélgetést. Jó egészséget kívánok!

Németh -Vass Bernadett

Óvodai pillanatképek

Első nap az óvodában

Első nap az óvodában

Első nap az óvodában

Márton nap

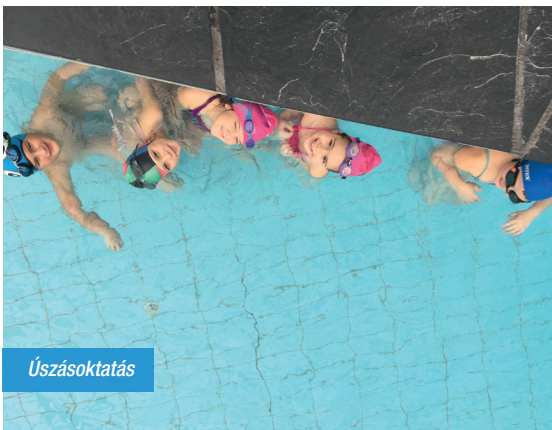
Játék közben

Játék közben

Márton nap

Úszásoktatás

Boldogságóvoda

Megemlékezés az aradi vértanúkról

Ovifoci

Ovifoci

Sitke az első világháborúban

Nemrég emlékeztünk a 100 éves évfordulójára annak, hogy 1918. november 3-án az Osztrák–Magyar Monarchia képviselői Padovában aláírták a fegyverszüneti egyezményt az antant hatalmak képviselői előtt. Ez valójában teljes és feltétel nélküli fegyverletételt jelentett, ami véglegessé tette a világháborús vereséget.

A „Nagy háború” több mint négy éve alatt nagyon sok sitkei katona harcolt a Monarchia hadseregében. A hadseregbe a háború kitörésekor éppen sorkatonai szolgálatukat töltők mellé a mozgósításkor kezdetben inkább a fiatalabb korosztályok tagjai kerültek kiegészítésként. Az előzetes haditervek felborulása és a harcok elhúzódása miatt később már az 1865–1901 között születettek jelentős része is besorozásra került. Kissitkéről a hadköteles korúak majdnem fele, 42%-a, Nagysitkéről pedig 35%-a vonult be katonának. Ez annyit jelent, hogy Kissitkéről 112 katona, Nagysitkéről 136 katona került az Osztrák–Magyar fegyveres

erők kötelékébe. Nagy többségük a tényleges harcokban is részt vett, nem ritkán még az idősebb korosztályok tagjai is. Sajnos akár 40-50 éves emberek is kerültek az első vonalba a hadi helyzetnek megfelelően.

A háború során az itteni katonák megállták a helyüket. A kissitkei katonák közül 23 kapott valamilyen kitüntetést a bátorságáért és a helytállásáért. Nagysitkéről 25 katona szerzett kitüntetést. A harcokban mutatott rátermettség és a szerzett tapasztalatok alapján többen a ranglétrán is előreléptek. A kis- és nagysitkei katonák közül egyaránt 11-11 katona ért el altiszti rangot. A ranglétrán a legmagasabb szintre a falu egyik birtokosa, Raffel Mihály emelkedett. Összesen 50 hónapot töltött a világháborúban az orosz, román és olasz harctereken, számos kitüntetést kapott. A háború után vitézzé avatták és felvette birtoka után a Kanotay nevet. A második világháborúra a tüzérezredesi rendfokozatból már tábornok lett és ennek megfelelő beosztásokban szerepelt.

A harcok nagyon sok szenvedéssel jártak a katonák számára. A csatákban

Kissitkéről 17 katona sebesült meg, Nagysitkéről 40 katonát ért sebesülés. A harctéren Kissitkéről négyen, Nagysitkéről tizenhárman szenvedtek el olyan súlyos sebesülést, ami hadirokkantságot eredményezett.

A háború jellegéből adódóan sok katona esett hadifogságba is. Kissitkéről 7 katona volt hadifogságban: Gőcze József, Boda János, Samu Antal, Samu Károly, Kiss Kálmán, Holpert Lajos, Fider Lajos. A nagysitkeiek közül 12 katona esett fogságba: Tomsics János, Péntek András, Asbóth János, Mórocz Sándor, Kondics Lajos id., Kovács Sándor, Kondics József, Gőcze Lajos, Sebestyén István, Poós Sándor, Horváth István, Kiss Ernő. A hadifoglyok nagy része Oroszországban raboskodott, annak is a távol-keleti, szibériai részén. Voltak azonban néhányan olasz fogságban is.

A katonák többsége a komáromi Császári és királyi 83. gyalogezred és a soproni Magyar királyi 18. honvéd gyalogezred kötelékében harcolt. (Ezeknek a gyalogezredeknek a hadkiegészítési körzetében volt Kis- és Nagysitke.) Mindkét

gyalogezred az orosz fronton harcolt a háború elején, nagy csatákban vettek részt. Innen átkerültek az olasz frontra és ott érte őket a békekötés. Kerültek azonban katonák a huszárok, tüzérek, utászok közé és egyéb alakulatokba is besorozásra kerültek.

Bár a világháború harcai nem érintették a jelenlegi Magyarország területét, de Sitke mégis elég hamar közelebbi kapcsolatba került a harcok következményeivel. A világháború kezdetén fogságba esett ellenséges, főleg orosz katonákat a Kissitke határában fekvő, Felsőbüki Nagy György tulajdonában lévő Kocsok-dűlői legelőn helyezték el sátrakban, mivel a közelben volt a vasútállomás, ami a szállítást megkönnyítette. 1915-ben az orosz hadifoglyok az egészséges ivóvíz biztosítására a közeli forrásvíz fölé kupolaszerű épületet építettek. Ez lett a Kalapos-kút Kurcon-majornál, ami azóta gyönyörűen helyreállításra került és a hadifogolytábor emlékhelyévé nyilvánították. A legelővel szemközti erdőben volt a hadifogoly-temető. 1915 júniusában a fogolyállomány 600 orosz és 400 szerb. A szerbeket az

KISSITKE ÉS NAGYSITKE I. VILÁGHÁBORÚS ÁLDOZATAINAK NÉVSORA:

Baráth István
Drágán József
Finta Sándor
Horváth István
Horváth Sándor
Keszei János
Kovács Jenő
Major József
Ódor Géza
Szabó Antal
Szerda Sándor
Varga Kálmán

Baráth József
Farkas Imre
Gőcze Sándor
Horváth János 'Hercseg'
Jäger Sándor
Kovács Antal
Kovács Lajos
Nagy Sándor
Ódor Károly
Szabó Imre
Takács Sándor
Vass József

Budai Károly
Fider Imre
Gőcze Zsigmond
Horváth János 'Tímár'
Kiss Antal
Kovács Antal ifjú
Kútszegi István
Németh József 'Fábián'
Ódor Zsigmond
Szakács Imre
Tóth József
Vass Sándor

Csupor Flórián
Fieder Miklós
Horváth Antal 'Ferdinánd'
Horváth József
Kiss István
Kovács István
Linka Flórián
Ódor Endre
Pajor Sándor
Szerda József
Varga Antal

mesélte, hogy havonta egyszer-kétszer felpakolták a felesleget, és fejükön fonnott vesszőkosarat egyensúlyozva, vagy kötőféken borjat, tehenet, malacot vezetve, libafalkát hajtva beballagtak a városi piacra, ami jó tizenkét kilométerre volt. Ma, ha erre gondolok, vagy autóval, kerékpárral megteszem ezt az utat, minden alkalommal eszembe jut.

Valamikor 1945-ben ideért a háború vége. Orosz katonák képében érkezett, akiket beszállásoltak a családokhoz. Persze megelőzte őket a félelem, a borzalmasabbnál borzalmasabb történetek, amiket öreg, első háborút megjárt katonák meséltek, vagy az újságok írtak. De ezek nélkül is jól tudta mindenki, hogy mit művel a háború az emberi természettel. Nagymama féltetvére mesélte például, aki évekkal később a fronton szerzett sebesülésébe halt bele, hogy egyszer egy orosz faluba jutottak, ahonnan elmenekültek a lakosok. Amint házról házra jártak a katonák, zsákmány és rejtőzködők után kutatva, az egyik kis kunyhóban egy csecsemőt találtak, aki békésen aludt a bölcsőjében. Az anyja elbújt valahová a többiekkel együtt, és már nyilván nem volt érkezése visszajönni a gyerekért. Talán bízott a könyörületességben is. Akkor az egyik katonatársa, falusi gyerek, akit otthon család várt, akivel együtt halásztak a patakban, vagy ministráltak a templomban, odalépett a bölcsőhöz, és a bajonettjével keresztüldöfte az alvó

kisdedet. Ezt az élményt soha nem volt képes kitépni az emlékeiből, és bár utána még sok szörnyűség várta, ez az értelmetlen és kegyetlenségében megdöbbentő eset volt számára a háború egész képtelenségének emblemikus leképezése. A félelem tehát, ami jóval az orosz katonák előtt járt, időről időre megdermesztette a falut, vagy vad menekülésre készítette őket, szerszámot, lovat, mindent otthagynak a földeken, a készülő ebédet a tűzhelyen. Leginkább persze a nőket, gyerekeket féltették, rejtették erdőbe, vízmósásokba. Még élt szegény anyám, de már beszélni nem tudott, amikor a temetőben összetalálkoztunk egy idős nénivel, aki szintén ott élt abban az időben, bár még egészen kislány volt akkor. Amint meglátta anyámat, a nyakába borult, és könnyek között kérdezte tőle: emlékszel, hogy hogyan szaladtunk a bottyáni erdőbe, és te is hogy futottál a „szíp” papucsodban? Anyám nem tudott válaszolni, szegény, és ő, aki soha nem volt érzékenyülős fajta, szintén könnyes szemmel bólintott, hogy aztán remegve az emléktől, sokáig álljanak ott, egymás kezét szorongatva. Engem akkor nagyon felkavart az érzelmek ereje, hogy annyi sok évtized után is ennyire eleven a rettegés, a kiszolgáltatottság élménye! Az oroszok tehát megérkeztek, maradtak pár hónapig, hogy aztán a vekkerórákat magukkal víve tovább vonuljanak. Később ezeket az órákat összefűzve, az erdőben eldo-

bálva megtalálták az emberek, és hazavitte ki-ki a magáét. Mamámék egy Grisa nevű középkorú katonát kaptak, akit már alaposan meggyötört a sok, fronton töltött év, és keményen ivott. Mindent. Egyszer, nem lévén más, megitta a lámpába szánt spirituszt is, amitől aztán előbb vadul énekelni kezdett, aztán sírva fakadt, majd puskájával szétlőtte a plafont. Szerencsére, hogy komolyabb baj, bántalom nem érte az itt lakókat, a katonákkal jövő parancsnok kemény fegyelmet tartott, nem engedte a lakosság elleni atrocitást.

Mindennek már sok-sok éve, anyám, nagyanyám is halott, az akkor itt élők többsége is. A háború után előbb a téessé, majd a rendszerváltás után magántulajdon lett a terület is, a major is. Az épületeket lebontották, vagy összedőltek, a beszántott földeken már semmi sem emlékeztet a rég itt élőkre, a legutolsó család is elköltözött vagy negyven éve. Az istállók, magtár megmaradt romjai még így is hordoznak valami szépséget egy letűnt korból.

Évek óta járok ide, ez a kedvenc helyem. Ha gondolkoznom kell, ha öröm vagy bánat ér, leülök a fal tövébe, vagy belelógatom a lábam a tanya mellett csörgedező patakba, és elnézem a körben elterülő földeket, ahogy átszínezik őket az évszakok. Mindig úgy érzem, hogy hazaérkeztem.

Németh Margit

Néhány telet megértem már, amikor még többet tudok olvasni, rejtvényt fejteni. Ilyenkor jól jön a segítség, régi olvasmányok, regények felelevenítésével, vagy újságok sűgőlapjaiból, soraiból, képeiből. De itt van az én gyenge pontom, amiért tolat ragadtam. Az említett sűgőlapok helyesírása miatt. A mai modern világ, a folytonos spórolás mindenütt, az újság szerkesztőségében is, a nyomdákban is. Felhíborító a sok helyesírási hiba, szemet szűrő a sorvégi elválasztásoknál keletkezett hibák halmaza. Érthetetlen ez számomra azért is, mert a sorokban megadott betűszám

Merengés

nincs is kitöltve, vagy másutt már túl is lépték. Ugyanez vonatkozik a tévécsatornák futó szalaghíreire is. Tudom, az már lehetetlen, hogy ezt lássák azok a személyek, akik nekünk nem így tanították.

Köszönet nekik: Pogány Elvira, Ludván János, Kecsseti Adél, Nagy Lórántné, Lukács Lajos.

Én csak az 1947-től 1955-ig terjedő időről beszélek.

Igen, nem volt véletlen a dolgozatok végén írt három

betű: T (tartalom), H (helyesírás), K (külalak).

Javításkor pedig a hibák törlése. Nem örültünk neki, de volt kötelező olvasmány napló írásával.

Volt köztük bőven nem kedvünkre való is. De a társaság 70%-a biztos megtanulta a magyar helyesírást. A sok idegen kifejezést nem is említem, ami ma használatos, pedig sok szép magyar szót lehetne használni. Bocsánat, sokan nem

is értik, mit jelentenek. A tévében használatos pocsék beszédet nem is említem, a káromkodást nem is elemzem.

Hát így alakul a jövő? Talán még kaphatók helyesírási szótárak. Bár gyakran sűrűn változtatnak rajta, néha érthetetlen, nehéz nyomon követni. Ha unokáink a felsorolt segédeszközökből tanulnak (tévé, újság, okostelefon) magyar helyesírást, akkor jaj, jaj!

Talán újra lesznek szerkesztőségekben ellenőrök, hátha telik rá a sok felesleges kiadás helyett.

Lábos József

Mi újság a futballcsapat háza táján?

2018 nyaratól a nagy-csapatkal kapcsolatos edzői feladatokat Poós Gusztáv látja el. Guszti számára nem idegen sem a feladat, sem pedig a terület, hiszen 2005-től az U14-es csapat edzését is ő végezte. Milyen változásokkal, kihívásokkal kell szembenéznie a csapatnak? Erről számolunk be legfrissebb kiadásunkban.

Interjúnk készültkor már véget ért a megyei másodosztály 2018-as őszi szezonja. Jelenlegi állás szerint Sitke mindkét csapata a tabella utolsó helyét foglalja el. Azért némi bizakodásra ad okot, hogy a felnőtt csapat az

utolsó mérkőzésen lelkes és fegyelmezett játékkal, hazai pályán 3:1 arányú győzelmet aratott a 10. helyen álló Bozsok csapata felett, ezzel három pontot gyűjtöttek be. Mindent összevetve elmondható, hogy ha a meccsek nagy részében ugyan nem is, de a kihívások felett nyereséget szerzett a csapat. Nehezen indult a szezon, hiszen a folyamatos létszámlhiány sokszor a meccseken való kiállást is megkérdőjelezte. Ez a probléma a felnőtt csapat esetében normalizálódott, és ahogy létszámában csapattá nőtt ki magát, úgy formálódott a csapatszellem is. A faluban megmutatkozott ismét a futball közösségformáló ereje, melyet mi sem tükröz jobban,

mint hogy ismét sok sitkei focizik és a pénteki edzések ismét sok látogatótól élénke. A múlt hétvégi mérkőzés után pedig Guszti magánkezedményezésre megvendégelte focistáit, illetve mindenkit, aki segítette és támogatta eddigi tevékenységüket. Az edző elmondása szerint ezek még csak kezdeti lépések. A holtpontról sikerült előbbre lépni, ez mindenképp bizakodásra adhat okot, de a hosszabb távú eredményekhez időre, kitartásra, sok türelemre és rengeteg munkára van szükség. Nagyon büszke mindkét csapat tagjainak hozzáállására, akik szabaddidejüket és energiájukat ráfordítva küzdenek a csapatukért, élve a játék szerete-

tének. Továbbá Sebesi Sándor edzői tevékenységére, aki az ifi csapat élére állt az ismert nehézségek ellenére is. Bár-hogy is zárul az őszi szezon, a téli leállás lehetőséget ad a csapatoknak rendezni sorraikat. Mivel a működéshez szükséges anyagi feltételek adóttak, a cél az ismeretségi bázis kiaknázása lenne. Hiszen nem szabad elmennünk amellet a probléma mellett, hogy az utánpótláscsapat indítása ebben az osztályban elkerülhetetlen, így pedig egy létszámban is stabil ifire lenne szükség. Megvannak tehát a feladatok a jövőre nézve.

Ezúton kívánunk nekik sikereket és kitartást a jövőben!

Bozi-Vörös Zsófia

Sitke csapata nyerte a Vas Megyei III. osztályú Sakk Csapatbajnokságot

Mint arról júniusi számunkban már beszámoltunk, a 2017/2018-as sakk csapatbajnokságba Sitke csapata is benevezett.

PONTSZERZŐK:

Havasi József:	10 pont
Ódor Szilárd	9,5 pont
Dr. Láng Gusztáv	5,5 pont
Katona Róbert	5 pont
Szabó Tamás	5 pont
Takács Ferenc	3 pont
Dr. Mesterházi András	2 pont
Dr. Hegedűs Lóránt	2 pont
Szabó Máté	2 pont
Mesterházi Zsombor	1 pont

A csapat megnyerte a bajnokságot, s a 2018/2019-es idényben már Vas megye II. osztályú csapataival mérkőznek meg 11 fordulón át.

GRATULÁLUNK, S TOVÁBBI EREDMÉNYES JÁTÉKOT KÍVÁNUNK!

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Őszi bajnok a sitkei tekecsapat

Az őszi szezon zárása után sporttörténelmünk során az eddigi legjobb kezdést produkálva, jelenleg 100%-osan, hibátlanul vezetjük a 14 csapatos tabellát.

12 forduló elteltével 8 mérkőzést sikerült itthon, 4-et pedig idegenben megnyernünk.

Csapatunk összetétele idén sem változott, viszont több játékosunk hozzáállása, teljesítménye pozitív irányba fejlődött, ami az egyéni eredményekben és a csapat teljesítményében is megmutatkozott. Külön kiemelni Horváth Ádám és Ódor Szilárd kiváló őszi szereplését.

Az őszi szezon utolsó mérkőzésén – hazai pályán, Nárai ellen – sikerült újra

győzelmet aratnunk. Szeretnénk a lehető legtovább nyújtani a győzelmi sorozatunkat.

A tavaszi szezon 2019. január 12-én kezdődik Nárai ellen ismét, ahova szeretnénk átmenteni az őszi jó formánkat és minél előkelőbb helyen végezni a bajnokság zárásakor.

A tekecsapat nevében ezúton szeretnénk megkö-

szönni az egész éves támogatást a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, Sitke község Önkormányzatának, Germán Ervin pályatulajdonosnak és szurkolóinknak.

Áldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag, boldog új évet kívánunk mindenkinek!

Sitkei tekecsapat

NB. III. NYUGATI CSOPORT		11				FORDULÓ			
H.	Csapat	J	Gy	D	V	Szettpont	Csapatpont	Bü	Pont
1	Sitke Borostyánkert Tekéző	11	11	0	0	83,0 : 49,0	68,5 : 19,5	0	22
2	Néró Teke és Szabadidő TC	11	7	0	4	78,0 : 54,0	58,5 : 29,5	0	14
3	Uraiújfalu SE	10	7	0	3	76,0 : 44,0	51,0 : 29,0	0	14
4	Rum TTE	11	6	0	5	73,5 : 58,5	50,0 : 38,0	0	12
5	Felsőmarác Boldizsár Trans	10	6	0	4	66,0 : 54,0	45,5 : 34,5	0	12
6	Vasjarmű TK	11	6	0	5	62,5 : 69,5	42,0 : 46,0	0	12
7	Lenti TK SE	10	5	1	4	69,0 : 51,0	41,0 : 39,0	0	11
8	Pecöl TK	11	5	0	6	66,5 : 65,5	42,0 : 46,0	0	10
9	Bulcsu Vezér TK SE	11	5	0	6	54,0 : 78,0	40,0 : 48,0	0	10
10	Zalaszentgrót TK	11	4	1	6	59,5 : 72,5	38,5 : 49,5	0	9
11	Budai TSE	11	4	0	7	59,5 : 72,5	39,0 : 49,0	0	8
12	Horváth-Gravitáció TK	11	3	1	7	55,5 : 76,5	33,0 : 55,0	0	7
13	Thermalpark Szentgotthárd VSE	11	3	1	7	59,0 : 73,0	32,0 : 56,0	0	7
14	Körmendi TSE	10	1	0	9	41,0 : 79,0	23,0 : 57,0	0	2

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja • Megjelenik negyedévenként • Felelős kiadó: Kovács Ferenc elnök
Főszerkesztő: Gróf Lászlóné • Főszerkesztő-helyettes, korrektúra: Mesterházi-Horváth Krisztina
• Szerkesztők: Germáné Cseszkó Blanka, Czupor Szilvia és Németh-Vass Bernadett
Szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1. • Internet: www.sitke.hu • Készült: Sárvár, Újsziget-rotta